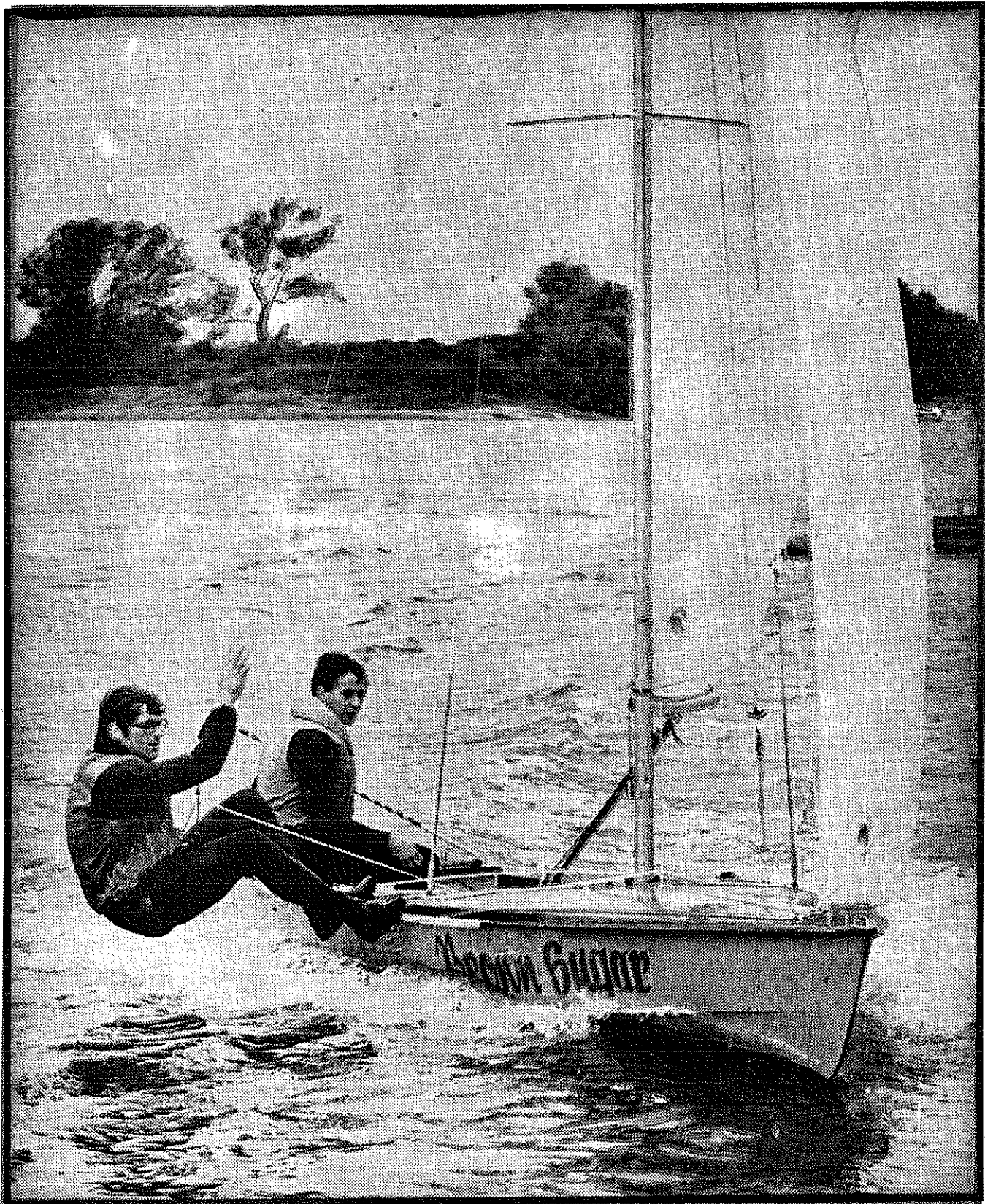

AVELIN FLITSEN

officieel orgaan der N J K O

7e JAARGANG NR. 4
Augustus/september

1978

Het SPEEDY team hier in actie op de Byland, in de geleende H 153. (8 en 9 juli '78)
(Foto: Herman Kans).

Proloog:

Behalve voor Vereniging Voor Vreemdelingenverkeer, kaan VVV ook nog staan voor: Vier Vuile Vrienden, Verre Van Vrolijk of Vligger Via Velzen. Maar hier betekent het Veel Vreemd Vertier.

Waar dat op slaat leest U verderop in dit verslag. Vreemd was het ..... Soms. Vertier, ach, het is maar hoe je het later bekijkt.

1e hoofdstuk.

Amsterdam, het vertrekpunt waar de EK-gangers elkaar vrijdagochtend in alle vroegte, ja nog voor de krantenjongen zijn wijkje heeft afgewerkt, ontmoetten. Alleen Piet (H279) en Paul (H225) gaan op eigen gelegenheid naar Oostende. De rest rijdt weer als een bloemencorso door de stille straten en over de later steeds drukker wordende motorways. (sorry, botencorso). Allan met twee boten en een paar trailers op het dak, Wim met twee boten, Eric met twee boten en 4 windsurfers, Rik met twee boten, Joop met 1 windsurf en kort voor Antwerpen sluit Herman zich aan, terwijl in Antwerpen de Ulli's, Reimer, Piet Alblas en Paul Borgers (met coachboot) op ons staan te wachten.

Dankzij een voortreffelijke planning komen we met een half uur speling in Oostende aan, ruim voldoende tijd nog, om de (al wel gereserveerde) tickets te kopen. Sorry, nog nooit gehoord van stiptheidsacties? Nee? Nou, de belgische douane wel hoor. En dus stonden we nog een uur buiten de poort. Het zit er wel in dat we de boot gaan missen en daarom maken we er het beste maar van, Zo vaak heb je nou ook weer niet vakantie. De stemming blijft dan ook redelijk goed. Bij onze groep dan.

Een duitse dame vindt het geheel minder aantrekkelijk en probeert verwoedt haar autotje tussen onze caravaan te schuiven, wat natuurlijk niet lukt. Het maakt haar woedend, en daardoor minder aantrekkelijk.

En inderdaad, de boot doet niet mee aan de stiptheidsactie en vertrekt keurig op tijd en voor onze neus. Niet rampzalig, wel lastig, want vier uur wachten is verrekke lang.

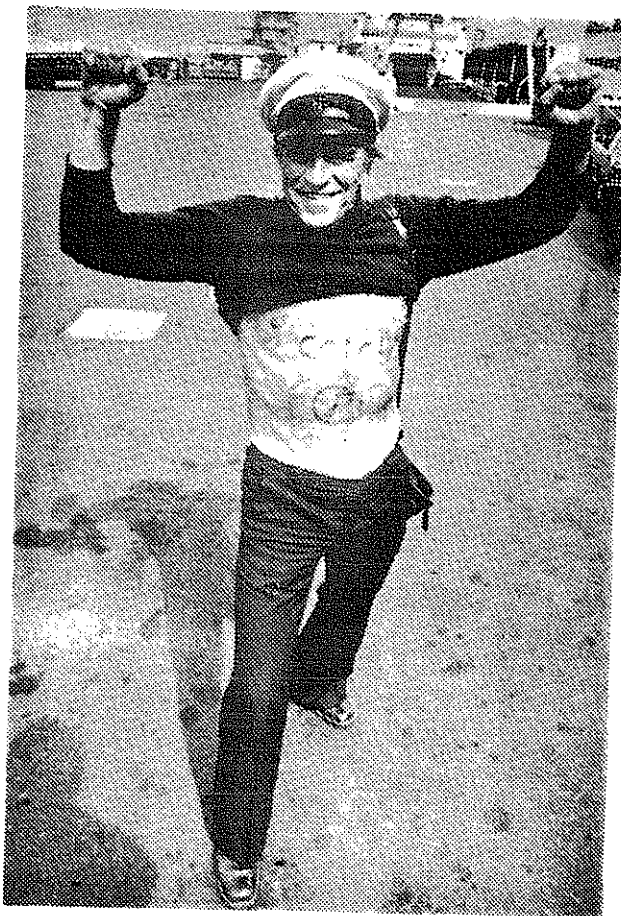
Gelukkig houdt de Coach de moed er in door zo af en toe met zijn spierballen te rollen en het bovenlijf te ontbloeten, aldus de toevallige paasant duidelijk tonend dat hij de Coach is.

Zelfs de fotograaf heeft tijd er een snapshotje van te maken.

Om twee uur kunnen we dan toch eindelijk aan boord, en omdat er al zoveel is misgegaan besluiten we dat er verder niets meer kan misgaan. MIS.

Vlak voor Dover wordt de Ferry stilgelegd en krijgen we te horen dat we nog niet worden toegelaten in de haven. En zo liggen we daar nog een half uurtje te deinen met het beloofde land in zicht. We dreigen er zelfs bijna op te slaan, en we vragen ons af of vriend kapitein misschien zit te maffen.

Hoewel, eerder hadden we al vastgesteld dat het schip door het koksmaatje be-

COACH JAAP TIJDENS EEN VAN ZIJN VELE DONDRSPEECHES.

stuurd wordt, want het leek er meer op dat de te varen koers van een schotel spaghetti gelezen werd dan van een zeekaart.

Om half zeven liggen we dan eindelijk aan de kade en niet lang daarna staan we voor de douane, in dit geval een aantal weinig lieftallige dames die bij hoog en laag blijven vasthouden aan hun eis in de boten te kijken. I.v.m. gesmokkelde Pakistani. Gelukkig wordt daarbij de enorme voorraad bier en andere niet alcoholvrije dranken over het hoofd gezien. Maar ja, een Pakistani is ook wel wat groter dan een fles Bols.

En dan begint de zware tocht. Uur na uur na uur na uur na uur na half uur. En in die 5½ uur zien we het donker worden en zien we regen in stromen naar beneden komen en op het laatst zien we het bijna niet meer en rijden we als een soort zombies achter elkaar aan over de steeds smaller worden wegem en met een steeds hoger wordend tempo.

Om half één 's nachts, na ruim 18 uur reizen draaien we de laatste bocht om en de camping op, waar we met elastieke kniën uitstappen, en waar we begroet worden door de eerder aangekomenen en iedereen omhelst iedereen en zelfs mensen die de hele weg naast elkaar in de auto hadden gezeten omhelsden elkaar, maar wat wil je, het was donker en dan kan je je best een keertje vergissen. Tenten opzetten in nattigheid en regen. Luchtbedden opblazen en dan slapen, slapen en slapen tot zeker tien uur de volgende morgen

2e hoofdstuk.

Zaterdagmorgen zou de meting om 10uur beginnen, maar alras kwam Hugh mij vertellen dat wij zelf onze spulletjes maar moesten meten, aangezien de heren meters de avond tevoren een klein feestje hadden gehad en vandaag eigenlijk niet zo beschikbaar waren. Goed, dat scheelde dus weer.

De camping bestaat uit een vooroorlogs vliegveld dat nu (gelukkig) niet meer in gebruik is, behalve dan door een aantal vliegerende idioten die met hun bestuurbare vliegtuigen gaten in tenten en schedels proberen te boren. Het terrein is bezaaid met struikgewas met bepaald stekelige eigenschappen, en rondom is een concentratiekamp achtige omheining geplaatst, niet bedoeld om ons binnen te houden, maar om ervoor te zorgen dat de wilde ponies er buite blijven. Verder is de omgeving best mooi.

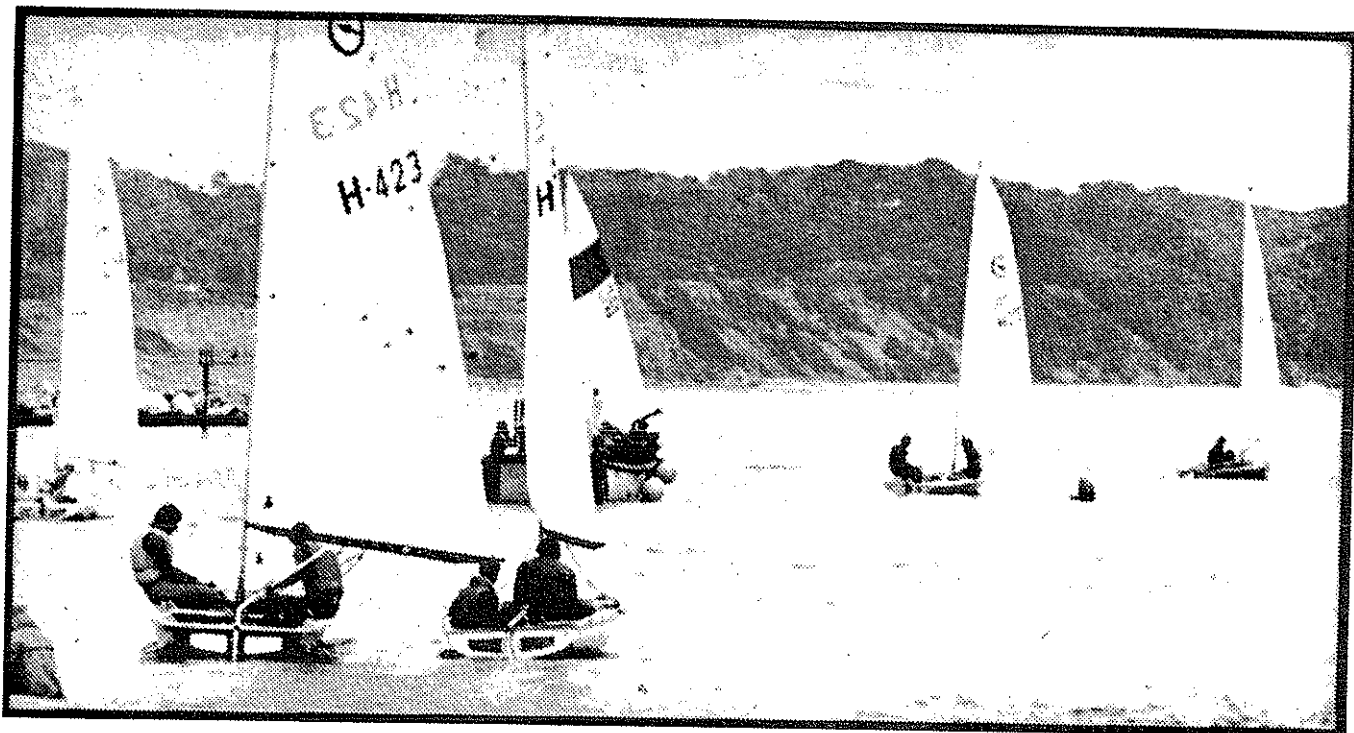
Van de camping naar de vereniging is goed 9 kilometer gedeeltelijk door bos en gedeeltelijk door dorpsgebied. De vereniging staat op een soort landtong met aan de stuurboordkant een baai waarin honderden bootjes afgemeerd liggen en aan bakboord een small kanaal, de uitgang naar open zee. Dat kanaal is misschien 300 meter lang en zo'n krappe 40 meter breed, en met eb en vloed jaagt het water er met een snelheid van zo'n 8 knopen doorheen. En dat is echt snel. Alsof je de stop uit een bad trekt. Alleen het gorgelende geluid ontbreekt, maar het is niet moeilijk om dat erbij te fantaseren.

Het afladen en optuigen gaat weer verrassend snel en om een uur of vijf zijn alle boten in zeilklare conditie en kan de innerlijke mens versterkt worden, wat ieder dan ook doet. Om acht uur treffen we elkaar weer in het clubhuis voor een "Get Together" om elkaar beter te leren kennen. Nederland introduceert daarbij de knipperbol (Sherry met Jus van sinasappeltjes) en al spoedig delen de barmen nog slechts knipperbollen uit. Om 11 uur wordt de tent gesloten en wij gaan vroeg naar bed om ons voor te bereiden op de practice race van morgen.

3e hoofdstuk.

Eindelijk begint het zeilen, en van nu af aan zal het verslag in versneld tempo worden voortgezet, want wat moet je nu over het zeilen vertellen.

De start van de practice race is om 11.00uur, en omdat we ons hebben laten vertellen dat het een heel eind varen is gaan we om tien uur het water op. Wel als een der eersten. In het kanaaltje hebben we de stroom tegen, maar omdat we de wind meehebben komen we er toch net tegen in. We zijn gewaarschuwd voor de vele ondieptes en we houden dan ook de vaargeul aan tot aan de keerboei waarna we richting zeekiezen, met de anderen in ons zog.

Laat ie fijn zijn roepen we, want er staat zeker een forse windkracht vijf. Précies wat we nodig hebben. We duiken in de golven en planeren met halve wind richting startschip dat zo'n kilometer of drie uit de kust ligt. Daar aangekomen blijkt het een visser te zijn, die vol angst naar die aanstormende Javelins kijkt. Verderop, een kilometer of twee zien we weer een boot, maar toch maar even gewacht op de rest, want die weten waarschijnlijk wel of we goed zitten. En ja hoor, ze stuiven ons voorbij richting Franse kust door de steeds hoger wordende oceaangolven die hier al beginnen door te komen. Goed, wij weer erachteraan, maar ook de volgende boot is een visser, die als wij naderen snel de benen neemt, bang voor een entering. Met een bootje of twintig blijven we een minuut of vijf liggen wachten op de komst van het startschip, waarvan niemand weet hoe het eruit ziet. Toch moeten we goed zitten, want ook de Seaflies, de andere startende klasse komen onze kant op. Accoord, de Javelins kunnen wel 'ns een foutje maken, maar de Seaflies zullen toch wel weten waar ze heen moeten.

Met z'n allen varen we een stuk richting Wight, en dan weer een stuk terug, richting Spanje, en inmiddels is het kwart over 11 en nog steeds geen startschip. We vermaken ons dus kostelijk. Om half twaalf wordt het ons te gortig, en als een man keren we terug richting haven, waarbij we nog even de spinnaker zetten, een goddelijke ervaring op die machtige golven, en mijn stuurmannetje moet op de spiegel zitten terwijl ik vanuit de trapeze zijn plaats in beslag neem, en nog heeft de neus soms neiging om in de golven te duiken. Maar hard, hard gaat het. Om 12 uur staan we weer aan de wal, waar we horen dat het startschip een Westerly Centauer is en pal onder kust op ons wachtte. Sorry hoor, maar bij zulke golven valt een Westerly Centauer echt niet op. Heerlijk gezeild, maar niet gewedstrijdzeild. Ach, wat doet het er toe, van mij mag iedere dag zo voorbij gaan, al worden we wel door veel zeilers bestraffend toegesproken over onze navigatiekunst. Ja, hoor'ns, als een Engelsman z'n eigen startschip niet kan vinden, hoe moeten wij dat dan doen.

4e hoofdstuk.

Maandag, eindelijk is het zover. We worden nog eens ernstig geïnstrueerd over het uiterlijk van het startschip en de plaats waar het voor anker gaat. De wind is zwak tot matig en nogal draaijerig. De start wordt dan ook een kwartier uitgesteld. Dit natuurlijk ter verhoging van de kriebels in de maag der zeilers. We hebben een redelijke start en gaan als zesde rond de eerste boei, veruit als beste Nederlander, en maar zo'n honderd meter achter Paul Wright die een geweldige slag maakte, maar op de hielen gezeten werd door Gordon Palmer en de Ulli's.

We verwachtten dat de Engelsen op de ruime rakken wel bij ons weg zouden lopen, maar niets was minder waar. De afstanden bleven volkomen gelijk. En dat was dan helemaal niet ons weer. Paul Wright verloor zelfs behoorlijk en Gordon nam de leiding over, nog steeds op de hielen gezeten door de Ulli's en met een steeds dichterbij komende Percy en Tschibo en Klaus Rickert, terwijl wij met de Earl Brothers om de vijfde plaats streden. Dit werd ook de einduitslag van de eerste race. Gordon Palmer 1 met een kleine voorsprong op de Ulli's. Percy en Tschibo in FILLE DE JOIE 3, Klaus Rickert 4, de Earls 5, nog geen scheepslengte voor het Speedy-team. Marcel legde met Rob beslag op de tiende plaats en Armand met Rik werd 15e. En Gordon Palmer had de schrik van z'n leven gekregen en deed het in z'n broek. En ik voorspelde dat hij vanaf dat moment geen race meer zou winnen, want er waren teveel boten die hem bedreigden. Met een zeer tevreden gevoel keerden we huiswaarts.

Die avond hadden we trek in gewoon een goed maal en gingen daarom een endje rijden op zoek naar een lekker restaurannetje, iets wat in gezelschap van de voorproever meestal wel lukt, en we vonden dan ook een prima Fransoos, waar we het hele scala van spijzen en dranken afwerkten. Om acht uur naar de club waar de burgemeester van Highcliffe en Christchurch ons welkom zou heten. Dat deed hij dan ook, en hij hoopte dat we veel geld in zijn dorp zouden uitgeven. (Dat deden we geloof ik niet).

Voor woensdagavond was er insamenwerking met de Duitse Elite een Chili con Krid op het programma gezet, waarbij alle deelnemers werden uitgenodigd. Maar waar in godsnaam haal je een pan voor 120 personen vandaan. Nou, zo iets vraag je natuurlijk even aan de burgervader, en hoewel de Engelse secretaresse ons met verschrikte ogen aankeek over zoveel brutaliteit, hielden we vol, om erachter te komen dat burgervader het ook niet wist. In zijn gemeenteraad gebruikten ze zulke pannen niet, maar we konden het proberen bij het rode kruis of bij een van de grote hotels. Bedankt voor de tip. Ook deze avond sloot de club volgens oud engels gebruik om 11 uur, en nog lang niet voldaan togen we campingwaarts.

5e. hoofdstuk.

De volgende dag, de dinsdag bracht weer van dat lichte weer. Start om 12 uur, maar weer een kwartier uitstel. Weer waren bij de eerste boei dezelfde boten voorin te vinden, met uitzondering van Fille de Joie, die zijn plaats had afgestaan aan Anne, die lekker meekwam in de top. Klaus Rickert ging als eerste rond, gevolgd door Gordon. Klaus Rickert ging waanzinnig hard en bleef uitlopen op Gordon, en wij bleven inlopen en belandden op de derde plaats, tot we aan het begin van het tweede kruisrak het bakboord fokkeschootblok uit het dek trokken. Tja, en dan loop je geen hoogte meer over die boeg. Gelukkig voor ons draaide de wind en in het laatste kruisrak konden we praktisch over stuurboord de boei en dus de finish bezeilen. Desalniettemin moesten we onze derde plaats prijsgeven aan de K100, en de 4e aan de Earl Brothers, die weer met een scheepslengte voor ons over de finish gingen. Anne was trouwens ook lekker bij gebleven en werd tweede Nederlander met een 8e plaats, Marcel en Rob werden 9 en Armand met Rik weer 15.

Tja, en wat er die middag verder gebeurde zal v-or mij wel altijd verborgen blijven, want ik besteedde het grootste deel van de verdere dag aan het repareren van Speedy.

6e hoofdstuk.

Weer zo'n dag met zwakke tot matige en veranderlijke wind. Daarom niet getreurd, want we wisten met zekerheid dat Gordon vandaag weer niet zou winnen. Hij was zo gespannen als een ezel die tussen twee hooibergen moet kiezen, en dan gaat het nooit goed. Weer een kwartier uitstel voor de start. Nee, deze keer niet, want de burgervader stond op het startschip te kijken, en zo'n man mag je niet laten wachten. Startlijn goed of niet, starten maar. Met een lange stuurboord slag en een korte bakboord was de eerste boei aardig bezeild, en al in dat eerste rak begon de wind wat aan te wakkeren. De Earls gingen als eerste rond, Gordon als tweede en wij als derde. Ja, en dan ga je jagen, en al halverwege het tweede rak liepen over Gordon heen en hij kon er niets aan doen, en aan het begin van het tweede kruisrak lagen we boord aan boord met de Earls.

Dat tweede kruisrak had trouwens meer weg van een net aandewinds rak, want voor ons was de boei in een keer bezeild, en met zo'n 50 meter voorsprong begonnen we aan de lus. De wind was inmiddels toegenomen tot zeker 5 Beaufort, en het rak dat eigenlijk ruim had moten zijn was door de winddraaiing half geworden. Toch maar spinnakertjes omhoog, en weg spoten we, maar de Earls deden het nog beter, en dankzij hun fabuleuze techniek lagen ze bij de volgende boei weer 50 meter voor. Gordon, op de derde plaats zette z/n spinnaker niet en verloor nog meer. De wind was weer iets teruggedraaid en het was weer echt scherp naar de indewindseboei, die wij desondanks nog precies konden bezeilen, wat de earls niet lukte, en zo kwam het dat we bij die boei zeker tw-ehonderd meter voorsprong hadden, en dat aan het begin van de laatste driehoek, en dat met de we-tenschap van de snelste boot te hebben (voor die omstandigheden). Tja, dan laat je wel 'ns een steekje vallen, en zo bleven we varen op onze achtervolgers en merkten we niet dat we de boei allang voorbij waren, toe nummer 6, Armand met Rik er als eersten omheen ginegn, en daardoor een waanzinnige voorsprong op ons hadden, en op de andere vijf achter ons, die doordat we terug moesten nu ook voor ons lagen, en dan wordt alle hoop even heel snel naar de bodem van de zee geboord. We pakten er nog 1 terug. Armand werd eerste. Nou ja, toch geen gekke ruil, een Nederlander voor een Nederlander. De Earls werden 2 en Gordon 3.

Die avond de fameuze Chili con Krid. In een pan van het Christchurch Crest Hotel. Er was ingekocht voor 80 man, en na het voorbraden van alle ingrediënten, het bereiden van de sauzen, en het daarna samenvoegen van het geheel in de ketel die beslist afkomstig was van een groepje menseneters uit Afrika, werd het geheel op 4 pitæen gezet die onder het gewicht dan ook prompt bezweken. Geen nood, Rik kwam met de oplossing aandragen, twee melkkratten waarvan een prima fornuis gebouwd werd. Om precies 8 uur, na anderhalf uur pruttelen was het geheel klaar en warm, en kwamen de eerste gasten de grote tent van de Duitsers binnen. Het werden inderdaad 120 man. Iedereen nam tweemaal, en een enkeling zelfs driemaal, en twee mensen zelfs viermaal. Nee, ik zeg niet wie, en toen iedereen voldaan was, was er nog genoeg voor tien personen. Een geslaagde avond die nog tot laat doorging, en een goedkope avond, want waar kan je nog je buik volvreten voor twee piek??????

7e hoofdstuk.

DE COACHBOAT MET VOLLE BEZETTING. AAN HET HELMHOUT JAAP EN STAAND NAAST HEM DE INTERIM COACH DIE DEZE KEER MEEGING IN PLAATS VAN DE HULPCOACH. DE FANCLUB OP DE ACHTERBANK.

8e hoofdstuk.

Geen wind, bladstil, anderhalf uur startuitstel. Eindelijk is het dan toch zover. Maar owee, wat lag die startlijn verkeert. Over bakboord kom je nauwelijks over de lijn. De stuurboordstarters worden gepast door een paar bakboorddwarsknarsers. Tja, dat geeft dan een algehele valse start. De tweede start is even slecht, maar we komen nog vooruit. Gedurende tien minuten dan. Daarna valt de wind weer helemaal weg, en na een uur komt de eerste boei in zicht, terwijl het hele veld over de hele baai verspreid ligt. Iedereen heeft wel het gevoel gehad aan kop gelegen te hebben, maar eigenlijk liggen we alle-aal gelijk. Even rot, want de Earls hebben een geweldige slag over stuurboord gemaakt en drijven voor het hele veld langs op de eerste boei af, met alleen Piet Alblas in hun zog. Toch gaan ze nog tien minuten voor hem rond en ruim twintig minuten voor nr. 3, die misschien maar honderd meter voor ons lag, maar bij zo weinig wind en zoveel tegenstroom was 100 meter ruim tien minuten. Als 18e gingen wij rond de boei, maar wel een half uur achter de koploper. Tja, en dan staat er in het programma dat de tijdslimiet voor de boten achter de winnaar een half uur is. Reden voor ons om huiswaarts te keren, terwijl de rest dapper doorzette.

Goed dus, er waren er maar twaalf die binnen de tijdslimiet finishten, derest gold als opgegeven, en toen zij binnenkwamen hadden wij al heerlijk gedouched. Armand deed het weer zeer goed en werd tweede. Gordon zeilde met een 8e plaats zijn aftrekrace, evenals zovele anderen. Thomas werd tweede nederlander met een 7e plaats.

Die avond met 38 Nederlanders en 5 buitenlandse verwandten dineren bij de door de voorproever gevonden Fransoos. Daarna weer naar de camping om alsjeblieft snel deze dag te kunnen vergeten.

9e hoofdstuk.

Alweer de laatste dag, alweer vrijdag. Starten in een vrij vaste Beaufort 2. In het eerste kruisrak de plaats zoeken en daar blijven hangen, want bijna iedereen ging even hard. Armand zocht een beste plaats uit, de eerste en wij een slechte, de twaalfde. De hele race, twee uur lang zeilden we als een kudde schapen achter elkaar aan, zonder dat er verandering in de plaatsing kwam. Armand werd dan ook eerste en Gordon Palmer tweede, waarmee een zekere profheet gelijk had gekregen en Palmer geen race meer gewonnen had, hoewel hij nog wel beslag legde op de eerste plaats overall, dankzij zijn constante varen.

Er waren nog wat strubbelingen over de eerste plaats van Armand en Rik, vooral wegens het niet dragen van zwemvesten, waardoor ze eerst gediskwalificeerd werden. Later echter kwam de vereniging terug op haar besluit. Een merkwaardige zaak bleef het, maar ik vind dat er daar ter plaatse al genoeg over is gezegd, dus houden we het verder maar voor gezien. Velen echter ontbraken op de prijsuitreiking.

Tja en dan zal ik verder m'n mond maar houden over het afbreken en de terugreis die bijna net zolang duurde als de heenreis.

Ik heb genoeg gebabbeld over dit kampioenschap, vooral omdat Javelin Flitsen de laatste tijd nauwelijks nog de moeite van het lezen waard is. Kortom, om het niet nog saaier te maken hier de

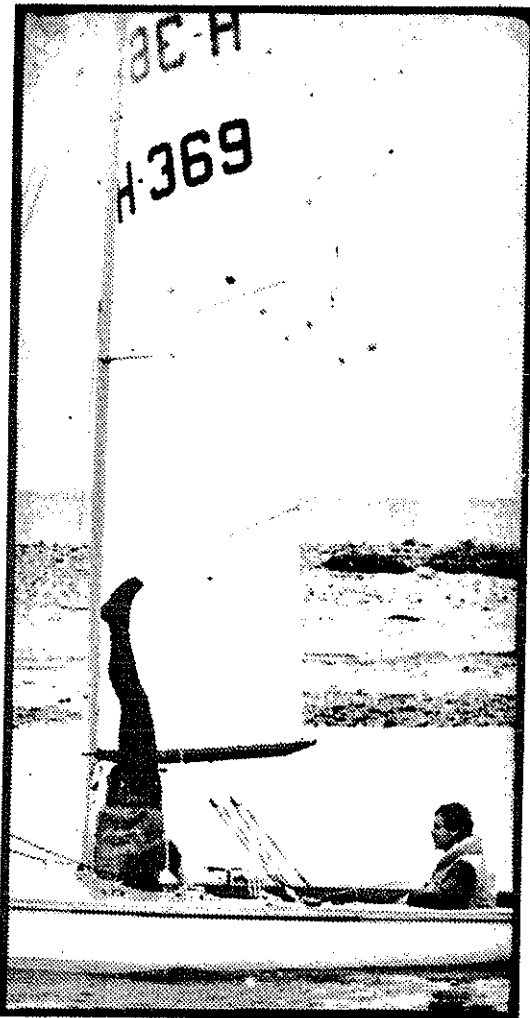
EPILOOG.

EINDUITSLAG:

1. K 311	- Gordon Palmer	-	1	2	3	8	2	7 $\frac{3}{4}$ pnt.
2. G 305	- Klaus Rickert	-	4	1	4	6	3	11 $\frac{3}{4}$
3. K 200	- David Earl	-	5	4	2	1	20	11 $\frac{3}{4}$
4. H 427	- Armand de la Rie	-	15	15	1	2	1	18 $\frac{1}{2}$
5. G 399	- Ullrich Stoffregen	-	2	7	8	10	6	23
6. H 369	- Dirk Epke	-	6	5	5	opg	12	28
7. K374	- Peter Simmons	-	14	10	7	11	5	33
8. K366	- Paul Wright	-	8	20	13	5	14	40
9. G370	- Joost Köhler	-	11	19	16	3	11	41

Op de foto links ziet U een niet zo onbekend team, dat tijdens de EK in Highcliffe de haven verlaat.

Wat gebeurt hier???

Niet ingewijden verklaren dat de bemanning hier controleert of de zwaardbout nog wel voldoende vast zit. Anderen beweren dat dit team ook vaak tijdens de wedstrijden zo te zien is. Op deze wijze wordt het grootste gewicht naar het diepste punt van de boot verplaatst.

Uit ervaring kan ik echter zeggen dat door dit standje kort voor de wedstrijd de concentratie zeer ten goede wordt beïnvloed.

Probeer het eens.

JAVELARIA.

A terrible crew from Schin op Schoot
 Liked it to stand on his cup in the
 Boat,
 His Helmsman who hated him for this,
 Foud him dreadfully a mis,
 and kicked him tremendously with his
 Boot.

Eindelijk dan, de uitslagen van de wedstrijden te VINKEVEEN:

1.	H 369	- Dirk Epke	- 1	4	1	5	4391 pnt.
2.	H 315	- Hans van Hove	- opg	1	3	1	3893
3.	H 400	- Allan Veth	- 2	ng	2	2	3366
4.	H 186	- Koos Timmerman	- 4	8	10	4	2585
5.	H 260	- Krijn Fine	- 3	7	12	7	2446
6.	H 263	- Henk Wagenaar	- dis.	6	4	6	2212
7.	H 288	- Marcel Koenen	- opg	2	9	8	2212
8.	H 267	- Kees Kasteleijn	- opg	ng	5	3	1771
9.	H 386	- Anne Broekema	- opg	3	7	opg	1726
10.	H 90	- Aart Middelkoop	- opg	5	8	opg	1446
11.	H 247	- Sabine Nienhuis	- 5	ng	13	11	1415
12.	H 331	- Jan ter Stege	- 6	dis.	opg	9	1316
13.	H 303	- Joop den Broeder	- opg	dis.	6	opg	948
14.	H 205	- Wim Rutgers	- opg	ng	11	ng	483
15.	H 307	- Hr. de Vries	- ng	ng	ng	10	423
16.	H 269	- Donald Cok	- dis	ng	14	ng	378
17.	H 81	- Hans de Haas	- ng	ng	opg	dis	202
18.	H 277	- Hans van der Ploeg	- dis	opg	ng	ng	202
19.	H 404	- Barry Geven	- opg	ng	ng	ng	101
20.	H 385	- Thomas Grün	- opg	ng	ng	ng	101

En er waren er maar 3 die alle 4 de wedstrijden uitgezeild hebben.....

Het loopt helemaal uit de hand. We begonnen met 18 deelnemers, toen werden het er 22. Er kwamen nog wat Duitsers bij, en uiteindelijk zaten we met 27 inschrijvers.

Een juweeltje van een camping, maar een voororganisatie waar weinig van klopte. Ach, de meesten kennen het verhaal wel. Twee maanden van te voren opbellen naar het adres in het KNWV boekje, en Mevr. Fleuren aan het toestel krijgen.

O, wilde U op Oude Pol komen om te kamperen, nou, dan kunt U beter naar Hoophuizen gaan, want daar richten we een kantoortje in waar 's-ochtends de programma's opgehaald kunnen worden, en daar hebben ze ook een grasveld gereserveerd speciaal voor de wedstrijdzeilers.

Prima, dank U wel mevr. Fleuren, en ik zal het nog even schriftelijk bevestigen. Zo gezegd, zo gedaan. Tevens in de brief nog even bevestigd dat we een gemeenschappelijke inschrijving zouden doen (zoals afgesproken), en dat deze op de maandag voor de wedstrijden opgestuurd zou worden.

Niets aan het handje, geen vuiltje aan de licht, alles verloopt volgens schema+.

Die maandag, we zijn net terug van de EK uit Engeland, en om half elf 's ochtends gooi ik de inschrijvingen op de bus. Een uur later een telefoontje van Krijn, dat hij dat weekend op het Veluwemeer was aangesproken door de Hr. Fleuren, die hem vroeg of de Javelins nog wel meededen, want er waren geen inschrijvingen binnen. Goed, zeker een misverstand, dus Mevr. Fleuren weer gebeld.

Oh, de inschrijvingen zijn op de bus, geweldig. Ja, zeg ik, en heeft U mijn brief dan niet gehad?

Jawel hoor, maar we vonden het zo lang duren. Hierdoor werd mijn attentie gespitst, en voor de zekerheid vroeg ik of alles in orde was met de camping.

Ja hoor, geen probleem alles is geregeld, U kunt naar Hoophuizen, of naar de Jachthaven aan de overkant.

Mooi. Hoophuizen had een mooie omgeving, en aangezien daar ook alles in orde was, waarom dan naar de overkant.

Zo is het, zei Mevr. Fleuren.

Prachtig, uitstekend, alles verloopt weer volgens plan.

Die avond, telefoon. Goedenavond, met Piepers van de WV Randmeer, kunt U mij vertellen waarom we nog geen inschrijvingen van de Javelins ontvangen hebben.

Goed, ik haal diep adem, en leg de Hr. Piepers het hele verhaal uit.

Prachtig, Hr. Piepers geheel tevredengesteld.

Hr. Piepers vraagt nog even waar we kamperen, en als ik zeg Hoophuizen, dan zegt hij dat het hoofdburo aan de overkant bij de jachthaven is, waarop ik zeg dat de Hr. Fleuren mij verzekert heeft dat er op Hoophuizen ook een kantoortje zou zijn. Goed, zegt de Hr. Piepers, als de Hr. Fleuren dat gezegd heeft, dan zal het zeker in orde komen.

En ik was weer helemaal gerustgesteld.

Donderdagmiddag telefoon. Goedemiddag, U spreekt met Mevr. ....? van Camping Hoophuizen, en ik heb hier een Duitser staan, met een briefje waarop staat dat er bij ons een veldje gereserveerd zou zijn speciaal voor de wedstrijdzeilers.

Tja, zeg ik, dat heeft ene Mevr. Fleuren van Oude Pol mij verteld.

Och, zegt Mevr. ....? ik heb er niets op tegen, maar ik had het zo graag van te voren willen weten.

Ik zeg, nou, wekomen met zo'n 20 tenten, en als U weten wilt hoeveel er van de andere klassen komen, dan moet U Mevr. Fleuren maar even bellen, hier is het nr.

En ik begon al weer een beetje wanhopig te worden.

Vrijdagavond, aankomst op de camping, een prachtig stekkie alleen voor de Javelin-klasse. Best gezellig. Alleen zo vervelend, als blijkt dat de Hr. Fleuren nergens aanwezig is, en dat niemand in het bezit is van een programma, en dat die programma's de volgende ochtend alleen op de jachthaven aan de overkant te verkrijgen zijn, en dat is zonder wind bijna twee uur varen (heen en terug) of met de Auto twee uur rijden (ca. 50 km. in file's staan).

Tja, en daar zit je dan met je goede fatsoen.

De eerste start vond zaterdagmorgen plaats om 11.00uur. De Javelins startten om 11.45 als voorlaatste klasse, en vormden veruit het grootste veld, waardoor het startlijntje nogal aan de korte kant was.

Joop den Broeder, Anne en Hans van Hove maakten een goede start, en zij waren dan dok de eerste drie rond de eerste boei, na wel een zeer kort kruisrakje. Spinnakertjes op en hop, hop hop, Speedy kwam opzetten en schoof van een 7e naar een vierde plaats. Ondanks de zeer weinige wind waren we in drie kwartier rond. Spannend was het vooral bij de eerste vier, en beurtelings gingen ze op kop, steeds op de anderen loerend en verdedigend. Joop had een protest tegen Anne, maar kon er wel drie van ons tegen zich krijgen. Helaas, de protestvlag ontbrak. Anne kwam het best naar voren, werd 1, met Hans van Hove 2 en Speedy 3.

Ruim voldoende tijd om voor de tweede start naar de wal te varen, lekker te lunchen en te genieten van de brandende zon. Na 1 ochtend Veluwemeer waren al bruiner dan een hele week Engeland. Kan je nagaan hoe het weer in Engeland eruit gezien heeft.

2e start voor ons om kwart voor vier. Nog steeds weinig wind. Ditmaal maakte Allan een blitzstart over stuurboord, met alleen de H 267 aan zijn staart. Hij had meteen al een voorsprong van zo'n 100 meter. Maar, de wedstrijd was lang, ditmaal, want twee ronden moesten worden gevaren. De H 267 liet het een beetje afweten en zakte terug, terwijl Percy en Tschibo in Fille de Joie kwamen opzetten en ook Joop van de Heuvel oprukte naar de kop. De rest van het veld bleef vrij ver achter en vocht zijn eigen duels uit.

Fille de Joie zeilde naar een eerste plaats en op de streep wist Joop van de Heuvel Allan nog te pakken.

Die avond nog wat stoeien met de meegebrachte windsurfs, en genieten van de zonsondergang.

Zondag slechts 1 start om kwart voor twaalf. Wel weer de dubbele baan, maar nu wel heel weinig wind. Bij de start ging het nog en daar maakte het Speedy-team dankbaar gebruik van, door bestudeerd op het schot bij de gunstigste boei over stuurboord weg te duiken.

Bij de eerste boei 100 meter voor. Dan twee halfwindse spinnakerrakken, en daarna is de voorsprong al opgelopen tot zo'n 500meter. Toen de wind helemaal wegviel lagen de speedygasten bijna een kilometer voor op Armand, die ditmaal in de plaats van Rob was gekomen, die het niet meer zag zitten met zo weinig wind. Weer een boei rond, en de spinnakers bleven maar slap naar beneden hangen. Tot de wind begon te draaien. Eerst 180° naar voren, en toen weer terug.

En toen kregen de boten achter ons de wind het eerst, en ze begonnen angstig dichterbij te komen, vooral ^{MARCEL} met Armand, en Later ook John Vis, die trouwens lekker regelmatig zeilde, en vooral op de spinnakerrakken hard ging.

Godzijdank was de baan ingekort (en dat mocht ook wel na 2½ uur drijven), zodat de H369 het net haalde (wat, ik partijdig, kom nou.)

~~Na de start dus 2 en John Vis 3e.~~

MARCEL KOENEN

Terug naar de camping, wat afkoeling zoeken in het water, veel drinken en al vast wat afbreken. Krijn Fine en Dirk zouden naar de overkant gaan om als vertegenwoordigers van de klasse de prijzen in ontvangst te nemen.

Ja, U raadt het al. De prijsuitreiking was al achter de rug toen ze er aankwamen, en omdat er niemand van ons was, hebben ze de 4e prijs maar aan een andere klasse uitgereikt, want daar kwamen ze een prijs te kort. De totaal uitslag kon ook niet worden meegenomen, die zou wel worden opgestuurd.

Ik wacht er nog op, en zal binnenkort maar weer 'ns gaan bellen met Hr. Fleuren.

De eerste 5 zijn:

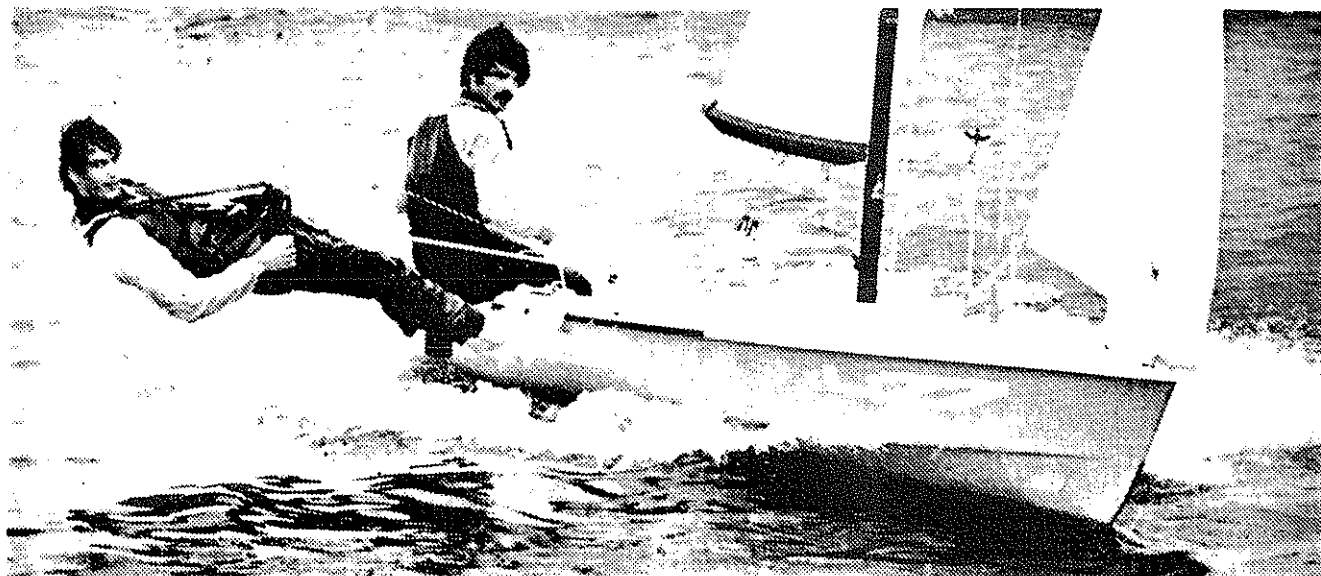
1. H 369 - Dirk Epke - 15,7pnt.
2. H 236 - Joop van den Heuvel 30
3. H 403 - John Vis - 33,7
4. H 400 - Allan Veth - 33,7
5. H 386 - Anne Broekema - 33,7

Spannend niet waar?

Op de foto boven Rik van Kessel en Hans Kruimink op Lobith, die daar hun nieuwe oogpeltje ten doop hielden.

Even heel kort over Lobith. Zaterdag regnde het heel hard. Er is wel gezeild maar niet gewedstrijd. Zondag was het beter en hebben we heerlijk gevaren. De opkomst was zeer matig, een bootje of 6, maar (daardoor?) de gezelligheid was groot. Een goddelijke en werkelijk onstuimig overvloedige Barbecue werd ons bereid op Zaterdagavond en van de restjes hebben we zondagavond nog 'ns uitstekend gegeten. Vooral die bananensauce. HMMMMMMMMMMMMMMMM. Ik heb 'm al nagemaakt en hij was nog steeds even lekker.

De twee starts op zondag werden beiden gewonnen door Dirk en Eric die in de van Hans Gisbertz geleende H153 voeren.

=====
=====
Stand Jaarbeker tot de wedstrijden van het Veluwemeer:

1. H369 - Dirk Epke	- 292 pnt.	15. H304 - Ad Beentjes	- 60 pnt,
2. H315 - Hans van Hove	- 265	16. H247 - Sabine Nienhuis	- 53
3. H400 - Allan Veth	- 226	17. H320 - Frits Verduin	- 48
4. H236 - Joop v/d Heuvel	- 190	18. H225 - Paul Borgers	- 41
5. H303 - Joop den Broeder	- 126	19. H 90 - Aart Middelkoop	- 40
6. H386 - Anne Broekema	- 125	20. H264 - M v. Nielen	- 35
7. H186 - Koos Timmerman	- 123	21. H279 - Piet Alblas	- 32
8. H263 - Henk Wagenaar	- 119	22. H277 - Hans v/d Ploeg	- 29
9. H424 - Marcel Koenen	- 109	23. H307 - Hr, de Vries	- 21
10 H267 - Kees Kastelijn	- 103	24. H153 - Rob Klink	- 11
11 H260 - Krijn Fine	- 99	25. H205 - Wim Rutgers	- 11
12 H331 - Jan ter Stege	- 93	26. H327 - Henk v/d Pot	- 4
13 H385 - Thomas Grün	- 88	27. H 81 - Hans de Haas	- 3
14 H269 - Donald Cok	- 67	28. H404 - Ba-ry Geven	- 3

=====
Tweedehandsmarkt.

Te koop Javelin grootzeil + fok (MUSTO)
(Te bevr. Anne Broekema - 02513-12444)

f. 400,-

Javelin H 158 van Marc Wegter - Bouwjr. 1974. In zeer goede staat, Romp rood, dek crème. Compleet met dekzeil, spinnaker en trailer.

Inlichtingen bij zeilschl. Het Stekelbaarsje - Mardijk - Elahuizen. 05140-2728.

NA - BRAASSEM.

Op 11 september a.s. sluit de inschrijving voor de Na-Braassem.

Na-inschrijving is absoluut onmogelijk en wordt door de vereniging niet geaccepteerd.

Schrijf dus nu in voor deze slotwedstrijden.

De Inschrijving dient rechtstreeks bij de vereniging te geschieden. Gebruik daarvoor een van de formulieren achter uit het KNWV wedstrijdkalender boekje.

Het startgeld bedraagt f. 25,- en dit bedrag moet van te voren worden overgemaakt.

Het adres voor de inschrijving + het gironr. van de vereniging vindt U in de wedstrijdkalender op blz. 28.

Zijn er nog vragen, of wilt t.z.t een routebeschrijving naar de Braassem, neem dan contact op met Eric Veth - 020-763122.

Wedstrijden in 1979.

Hieronder vast een paar data van vereniging die ons in het volgende seizoen vast ingedeeld hebben. Binnen ons bestuur moeten we er nog over spreken waar we naar toe gaan, maar een kleine keus is er al:

2,3 en 4 juni	- Blauwe Hand Week - Beulaker.
2,3 en 4 juni	- WV Randmeer - Veluwemeer.
16 - 17 juni	- WV Vinkeveen - Vinkeveense plassen.
16 - 17 juni	- WV Oostvoorne - Brielse Meer.
4,5,6,7,8,9,10,11 augustus	- EK te Monnickendam - Gouzee.
18 - 19 augustus	- - Veluwemeer.
1-2 september	- WV Oostvoorne - Brielse Meer.
29 - 30 september	- Na-Braassem.

Verder zal er wel weer gevaren worden te Enkhuzen, Trainingsweekend te Medemblik, Openingswedstrijden te Braassem. En voorstellen voor nieuwe wateren zijn: Alkmaardermeer en IJsselmeer bij Makkum.

Nou, maar zien wat er uitkomt.

Nieuwe leden, eigenaren, verhuizingen, nieuwe leden, eigenaren, verhuizingen, nieuwe

Rob Mulder heeft zijn H 192 verkocht. Nieuwe eigenaar is Huub Nelissen. Van Huub is alleen het telefoonnr, bekend, 02153 - 83728.

Verder is Rob Mulder verhuisd naar de Sparrenlaan 21, 3971 PT in Driebergen.
Tel.: 03438 - 8278.

Verkocht ten lange leste is ook de H 77 van Jab ter Stege, we weten echter nog niet aan wie.

De Jaarvergadering zal dit jaar weer gehouden worden op de Feestboot in het Y achter het Centraal Station, en vermoedelijk op vrijdagavond 10 november.
Programma e.d. in een volgend nr. van Javelin Flitsen.

P.S. zie Bijlage over de Grevelingen.
